नीय मुरा७ क्षेष्यामि नान्यत्राक्वनीयात्र पापवस्यमं करिष्यामि न ज्ञामि यज्ञस्य नेनं बिर्ह्धा राष्ट्राद्वास्यामि राष्ट्र एनं धास्यामि राष्ट्रमिस्मिन्धास्यामीति ॥ ६॥ स होवाच । कथ७ हि करिष्यमी३ इति स हैत द्वाचासुरेषु वा एषो प्रेय यज्ञ म्रा-सीत्सीत्रामणी स द्वानुपप्रत्सोऽप ग्रागक्तमापः प्रत्यनन्द्स्तस्मारु श्रेया७समा-गतं प्रत्येव नन्दित त७ कोचुरेक्येव भगव इति ॥७॥ स कोवाच । बिभेमि वै प्रणयत मेति कस्माद्रगवो विभेषीत्यसुरेभ्य उति तथिति तमापः प्राणयंस्तस्माचो वधत्रो भवति स बिभ्यतं प्रणयति यदापः प्राणयंस्तस्मादापः प्रणीतास्तत्प्रणीता-नां प्रणीतावं प्रति क् तिष्ठति य श्वमेतत्प्रणीतानां प्रणीतावं वेद् ॥ द ॥ तिद्-ष्टाः प्रयाता ग्रामुः । ग्रपर्वग्रिकृतमधामुरा ग्रन्वात्रग्मस्ते देवाः पूर्वग्रिनैवामुरान्स-पत्नान्भ्रातृव्यान्यज्ञाद्त्रायंस्त्रयोऽ वृवेष व्तत्पर्यग्रिनेव दिषतं भ्रातृव्वं यज्ञाद्त्ररे-ति ॥१॥ देवयोनिवाऽ एष यदाक्वनीयः । तस्येतावमृतपत्तौ यावेतावभितोऽग्री तम्बदास्वनीय यज्ञं तन्वते देवयोनावेवैतद्वेभ्यो यज्ञं तन्वतु उप हैनं पुन-र्यज्ञो नमित नास्माखज्ञो व्यविङ्यते य एवमेतद्दे यस्य वैवं विरुष एतत्कर्म क्रियते ॥१०॥ उत्तरेग्ग्रौ पयोग्रकान्जुकृति । उत्तरेग्ग्रौ पश्रुञ्क्रपयन्ति पश्नेव तन्मर्त्यात्सतोऽमृतयोनौ द्धाति मर्त्यात्सतोऽमृतयोनेः प्रजनयत्यप क् व पशू-नां पुनर्मृत्युं जयित नास्माखज्ञो व्यविङ्घते य एवमेतदेद यस्य वैवं विरुष ए-तत्कर्म क्रियते ॥११॥ द्विणोग्ग्री सुराग्रकान्तुक्वति । द्विणोग्ग्री पावयत्ति प-वित्राभिस्त्रिषंयुक्ताभिः पितृनेव तन्मत्यात्सतोऽमृतयोनौ द्धाति मर्त्यात्सतोऽमृ-तयोनेः प्रजनयत्यप क् वै पितृणां पुनर्मृत्युं जयित नास्माखज्ञो व्यविक्षिते य व्वमेतद्वेद् यस्य वैवं विरुष व्तत्कर्म क्रियते ॥ १५॥ तस्यद्तावग्री ग्राह्वनीया-दिक्रियेते । तेनाक्वनीयावय यदाक्वनीयं पुननाश्रुवाते तेनानाक्वनीयौ तेना-भी होमाण्डपाघ्रोति यश्चाक्वनीय यश्चानाक्वनीय यञ्च इतं यञ्चाङ्कतम्